

arqueològica de la nostra població, acabarem aquesta disquisició parlant somerament de les pedres rústegues que constituïen la nostra forta muralla protectora dels habitants de l'antiga «Vila Granullaria», en els dies de la seva antiguitat i que en els nostres dies no se'n conserva més que petits vestigis, un dels quals tenim el gust de reproduir-lo fotogràficament en aquesta edició extraordinària de LA GRALLA. ♦ En efecte, en el nostre Llibre gran de Privilegis, consta que en data 6 de juny del 1366, s'atorgà el privilegi a la vila de poder «fer murs é valls é que puchen fer talles, é que hagen a contribuir los de de fora per spais de una legua entorn, é que sien executats aquells que sien tallats, etz.», privilegi del qual ja hem parlat en altra ocasió en aquestes mateixes planes, fent ressaltar l'importància econòmica que revestí tal construcció; mes, per l'objecte que ens mena en el present treball, tan sols volem dir que la tal construcció, tot i que la seva importància devé en la data que porta aquest privilegi, l'existència de la muralla és força més anterior a deduir de la lectura d'aquesta mateixa escriptura, en parlar de la més vella i ineficaç muralla primitiva. Vegi's, doncs, com les nostres pedres rústegues, que tan innocentment hem anat contemplant durant totes les nostres diverses edats d'infància, adolescència i l'actual, valdria la pena de conservar-les, quan menys en un dels actuals trossos supervivents que encara resten drets i orgullosos, per tal d'engalanar un recó del nostre incipient Museu històrico-arqueològic local, acompanyant-lo d'una reproducció de

Heu-vos ací un aspecte del Granollers d'ahir que a molts d'avui els semblarà absolutament inèdit i desconegut. Perquè, qui ho diria que aquestes pedres centenàries de les velles muralles, són al cor mateix de la ciutat moderna, sota la capella de Sant Roc?...

Fot. Mejan

la totalitat de les mateixes, amb les seves torres i portalades. Es una idea que brindem als nostres aimants de l'art històric i és una excitació i esperonament per als nostres pintors i dibuixants, tota vegada que, tant per l'existència de petites mostres de murs i restes de torres, com per l'emplaçament que s'hauria de donar a les mateixes, guiant-nos pels vestigis i els autèntics documents que ens completarien les dades, es podria fer una obra conjunta que fóra l'admiració i joia de propis i estranys. Els portals de Caldes i La Roca i el Portalet i els de Barcelona i Corró junt amb les torres de fortificació i vigilància situades a la plaça del Bestiar i en la intersecció dels trossos delimitats per les encara existents Capelles de barri, donarien una vista de conjunt que delectaria l'ànima i enfortiria el patriotisme granollerí. I si bell mig d'aquestes belles mostres del cinyell granollerí, hi reproduïssim també unes quantes visions dels nostres més vells edificis; portals i finestrals; arcs i voltes; ponts i carrers, formant un amorós conjunt, amb la reproducció acurada del nostre vell Hospital, de l'esvelta Porxada i de la nostra superba i escaient església parroquial, formariem en la nostra època el més pregon patrimoni espiritual de la població nostrada, per a guia i ajut de tots aquells que es delecten en la contemplació de les pàgines viscudes de l'activitat i mestratge dels nostres avant-passats. ♦ Alfred CANAL.

